

Den gældende aktieselskabslovs kapitel 12

Kapitel 12

Årsregnskab og koncernregnskab

§ 96. For hvert regnskabsår udarbejdes årsregnskab og i moderselskaber tillige et koncernregnskab. Årsregnskabet består af status (balance), resultatopgørelse og årsberetning.

Stk. 2. Årsregnskabet og koncernregnskabet skal underskrives af bestyrelsen og direktionen. Mener et bestyrelsesmedlem eller en direktør, at årsregnskabet ikke bør godkendes, eller har han andre indvendinger mod dette, som han ønsker at gøre aktionærerne bekendt med, skal det fremgå af påtegningen på regnskabet og en redegørelse herfor gives i årsberetningen.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 96–108 finder kun anvendelse på banker i det omfang, det er fastsat i bankloven eller i de i medfør af samme givne forskrifter.

§ 97. Regnskabsåret skal omfatte tolv måneder. Dog kan et selskabs første regnskabsperiode – og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode – omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst atten måneder.

Stk. 2. Selskaber, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmindre særlige forhold tilsiger andet.

§ 98. Årsregnskabet skal opgøres således, som god regnskabsskik tilsiger såvel med hensyn til vurderingen af posterne i status som vedrørende regnskabets specifikation, opstilling og posternes benævnelse. Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 102, 104 og 105 ligestilles andele i andre selskaber end aktieselskaber med aktier, der ejes af selskabet.

§ 99. Aktiver, der ikke er bestemt til vedvarende eje eller brug for selskabet (omsætningsaktiver), må ikke optages til en højere værdi end anskaffelsesprisen eller dagsprisen,

hvis denne er lavere. Omsætningsaktiver kan dog ansættes højere end anskaffelsesprisen, såfremt det under særlige omstændigheder kan anses for foreneligt med god regnskabsskik.

§ 100. Aktiver, der er bestemt til vedvarende eje eller brug for selskabet (anlægsaktiver), må ikke optages til en højere værdi end anskaffelsesprisen. Til anskaffelsesprisen kan medregnes beløb, som er anvendt til forbedringer og er afholdt i regnskabsåret eller medtaget i status for tidligere regnskabsår. Anlægsaktiver må i øvrigt ikke – bortset fra reglerne i stk. 4 og 5 – optages til en højere værdi end den, hvortil de er optaget i status for det forudgående regnskabsår.

Stk. 2. Anlægsaktiver, der undergår værdiforringelse på grund af alder, slid eller andre tilsvarende forhold, skal årligt afskrives med mindst et hertil svarende beløb, medmindre det pågældende aktiv allerede er tilstrækkeligt afskrevet. Afskrivning skal foretages, selv om resultatopgørelsen viser eller derved kommer til at udvise underskud.

Stk. 3. Er værdien af anlægsaktiver lavere end den værdi, hvortil de kan opføres efter bestemmelserne i stk. 1 og 2, og dette skyldes årsager, som ikke kan antages at være forbigående, skal de pågældende aktiver nedskrives i den udstrækning, det må anses for nødvendigt efter god regnskabsskik.

Stk. 4. Uanset foranstående bestemmelser kan anlægsaktiver, hvis værdi er væsentligt højere end det beløb, hvortil de er optaget i status for det foregående regnskabsår, dog optages til den højere værdi, såfremt værdiforøgelsen må antages at være af varig karakter. Fast ejendom må dog ikke opskrives over ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering. Det ved opskrivningen indvundne beløb må kun anvendes til

- 1) nødvendig nedskrivning på andre til vedvarende brug bestemte aktiver,
- 2) fondsaktieemission efter § 39,